

mente han noget lignende, som var slet i andre Stater. Den højtærede Minister kan aldeles ikke lade det gaa paa den Maade, at Danmark i det sine Selskab, som man er bleven overens om, at falde den europæiske Koncert, med Hensyn til Brændevin gaar aldeles nedringet, medens andre ere højhaljede. Jeg skal nu gøre opmærksom paa, at jeg ikke har en saa kilden Blufærdighedsfølelse; jeg kan endogsaa meget godt tænke mig, at Danmark med Hensyn til Brændevinsbeskatning var aldeles blottet, uden at jeg derved vilde rødmø. Jeg kan dog imidlertid godt forstå, at naar man har den Opfattelse, synes man, det er aldeles nødvendigt, at der kommer mere Stat paa Brændevinen; men de Folk, der have den Opfattelse, lader jeg ude af Betragtning. Hvis jeg syntes, at Beslandsindigheden fordrede det, vilde jeg sandsynligvis stemme for en hvilken som helst Brændevinsstat, og hvad den saa for Resten blev anvendt til. Men det mener jeg nu ikke. Jeg er i og for sig ikke Modstander af enhver Stat paa Brændevin under alle Forhold; jeg mener, der kan være Nødstilstande, under hvilke det vilde være rigtigt at lægge en Stat paa Brændevin, men jeg mener ogsaa, at naar man har et Skatteobjekt som Brændevinen, bør man ikke benytte det, uden at der er saadan Nødstilstand. Nu kunde man maaffe sige, det var ikke mig, man særlig skulde høre det af, fordi jeg atter og atter siger, der er en Nødstilstand til Stede. Jeg tror, naar der er Tale om Nød, ere de Farver, der ere brugte, paa ingen mulig Maade for stærke; men jeg siger: naar der er Nødstilstand til Stede, saa kommer det ogsaa an paa Grunden dertil, og om man vil afhjælpe den paa denne Maade eller ej. Jeg mener, at Nødstilstanden er til Stede paa Grund af, at Statens Udgifter ere for store og i lang Tid have været for store. Den er til Stede paa Grund af, at Statens Midler ere anvendte paa en slet Maade; saa det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa man skal afhjælpe Nødstilstanden, ikke er ved at paalægge ny Skatter, men det er tværtimod den modsatte Vej, vi skulle gaa, det er ved, at indskrænke Udgifterne. Hvis man altsaa vil komme med et radikalt Forslag i den Retning, vilde jeg foretrække det fremfor at benytte dette Objekt, som jeg mener, er godt at have i Baghaanden. Det vilde have forekommet mig rimeligere, hvis den højtærede Finansminister havde sagt: Der er en saadan Nødstilstand ikke blot blandt Agerbrugerne men blandt alle de producerende Klasser, og samtidig have Bengene bundet saa meget i Røbeviie, at vi

finde os nødsagede til, at indskrænke Statens Udgifter i en overordentlig Grad, og vi begynde derfor med, for at tage et Eksempel, at nedlægge alle Lønninger, hvis vi kunne faa Lov til at gøre det, fra de største til de nederste med saa og saa mange Procent. Det vilde forekomme mig at være en rimeligere Maade at afhjælpe den Nødstilstand, som er fremkommen, end den Maade, som der her er foreslaaet. Naar jeg nu vil tale om dette, skal jeg kun tale om Hovedloven, om Brændevinen, og ikke om det, der er forbundet dermed, fordi min Stilling over for hele Loven vil give sig tilstrækkelig af min Stilling over for Hovedforslaget. Der var et æret Medlem, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), der sagde, at Grunden til Vedtagelsen i sin Tid af Stat paa Bajerstol udsprang af Anerkendelsen af, at der overhovedet blev drukket for meget. Jeg tror, at historisk set har det ærede Medlem uret; jeg tror tværtimod, at Grunden til Vedtagelsen deraf var den Kur, det Frieri, der den Gang var mellem de forskellige politiske Partier. Det skulde have et Udslag, og derfor fremkom f. Eks. denne Lov, og der kom andre Love, Alderdomsunderstøttelsesloven og maaffe flere af de Love, det ærede Medlem anførte. Naar det ærede Medlem mente, at denne Lov maaffe ikke var videre god, er jeg tilbøjelig til at tro, at den ligesom andre er noget forhastet. Det gaar jo saa tidt saaledes i Livet, at forelskede Folk forhaste sig, og at de i en saadan Tilstand gøre overordentlig mange Dumheder. Jeg tror, det kan være berettiget at sige, at de Love, som vare forfaste den Gang, kunde trænge til en Revision. Jeg tror, at historisk set har det ærede Medlem uret, idet det den Gang var en Forløber til en Forlovelse; der kom imidlertid ingen Forlovelse i Stand, i hvert Fald ingen Ringsforlovelse; ja, ikke en Gang en Kysseforlovelse; men det var i hvert Tilfælde en Forløber dertil. Det er ogsaa bleven gjort gældende fra den ærede Finansministers Side. Han sagde, som jeg har omtalt, at det, som er Hovedsagen, er, at der opstilles et rimeligere Forhold mellem Beskatningen af Alkohol i D. og Beskatningen af Alkohol i Brændevin. For Øjeblikket er det gaaet saaledes, at der er kommen en Stat paa D. som skal forhøjes, og i den Anledning har Folk lænet sig mere paa Brændevinen; og nu siger man, at det kan aldrig gaa an, og derfor er man efter Brændevinen, og Brændevinen faar i den Anledning dygtig paa Hatten. Der er Folk, der kalder den for Gift, — jeg tror det var den ærede Finansminister —, og der er andre,